

POSTANOWIENIE

Dnia **12 września 2013r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Ewa Madera

po rozpoznaniu w dniu **12 września 2013r r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku P. M.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę

na skutek **zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego –**

go w K. z dnia 1 sierpnia 2013r. syg. Akt IV u 831/13

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.-

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 sierpnia 2013r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie odrzucił odwołanie P. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z 5 czerwca 2013r., odmawiającej ustalenia

dla zainteresowanego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odrzucając odwołanie Sąd I instancji miał na uwadze fakt, że decyzja organu rentowego została oparta na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS, od którego to

orzeczenia skarżący nie wniósł sprzeciwu i tym samym nie wyczerpał dwuinstancyjnego trybu orzeczniczego przed organem rentowym.

W podstawie prawnej Sąd powołał art. 477⁹ § 3¹ kpc.

P. M. skierował do Sądu Apelacyjnego zażalenie na powyższe

postanowienie. Nie składając wniosków i nie przytaczając żadnych zarzutów dowodził, że stan zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do renty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

3 kwietnia 2013r. P. M. skierował do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Celem ustalenia, czy wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia, organ rentowy wystąpił do lekarza orzecznika ZUS o wydanie orzeczenia w przedmiocie występowania niezdolności do pracy, jej stopnia, charakteru i daty powstania.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 14 maja 2013r. uznał P. M. za częściowo okresowo niezdolnego do pracy, z równoczesnym stwierdzeniem, że daty powstania

niezdolności do pracy nie da się ustalić. Stwierdził też, że częściowa niezdolność do pracy nie powstała przed 8 czerwca 2011r.

Odpis orzeczenia z pouczeniem o prawie wniesienia w ciągu 14 dni od dnia doręczenia

orzeczenia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej ZUS właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, został tego samego dnia doręczony wnioskodawcy, co potwierdził własnoręcznym podpisem.

Wobec braku sprzeciwu, decyzją z 5 czerwca 2013r. Zakład odmówił wnioskodawcy ustalenia prawa do renty. Organ rentowy miał na uwadze fakt, że zainteresowany nie spełnił wszystkich warunków do uzyskania prawa do świadczenia, gdyż niezdolność do pracy

powstała po upływie 18 miesięcy od ostatniego okresu ubezpieczenia.

Decyzja ta została zakwestionowana w odwołaniu skierowanym do Sądu Okręgowego. Treść zaś odwołania wskazuje, że P. M. nie zgadza się z orzeczeniem lekarza orzecznika w części dotyczącej ustalania daty powstania niezdolności do pracy.

Spór dotyczy prawa do renty i stosownie do art. 477⁹ § 3¹ kpc sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od treści tego orzeczenia do komisji

lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że w przedmiotowej sprawie odwołanie wnioskodawcy oparte jest wyłącznie na zarzutach odnoszących się do orzeczenia lekarza

orzecznika ZUS, gdyż podważa on prawidłowość ustaleń w kwestii daty powstania

niezdolności.

To zaś oznacza, że Sąd Okręgowy zobligowany treścią powołanego wyżej art. 477⁹ § 3¹ kpc winien był orzec o odrzuceniu odwołania.

W tym stanie rzeczy, skoro zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, Sąd

Apelacyjny oddalił zażalenie jako oczywiście bezzasadne stosownie do art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

(...)

(...)

a) (...)

b) (...)

(...)